

igvrigt ganske skal overlade til Thingets egen Bedømmelse. Meningerne herom vare jo sidste Gang ogsaa meget deelte, idet der ved den første Afstemning var lige Stemmer og ved den anden Afstemning kun een Stemmes Forskjel.

Krabbe: Den høitærede fungerende Finanzminister har citeret endeel af Bestemmelsen i § 77 af Fbdng. af 1ste Februar 1797; men deri staaer ogsaa, at Consumtionsafgiften skal tilbagebetales af alle de consumtionsbare Varer, som fra Kjøbstæderne udføres til andre Kjøbstæder eller til Landet og til fremmede og toldfrie Steder. Denne Bestemmelse kan vistnok forandres saaledes, at Consumtionsgodtgjørelsen skal bortfalde fra et vist givet Tidspunkt, førend Consumtionen i det Hele hæves; men at gjøre en Undtagelse og sige, at den kun skal udbetales til dem, som udføre consumtionsbare Varer søværts, vil efter min Formening være at begaae en Uretfærdighed imod de mindre Handlende, som have Beholdninger af Varer, for hvilke der er erlagt Consumtion paa den Tid, da Consumtionen hæves; thi da vilde de under Concurrencen med dem, som havde indført Varer afgiftsfrit, dog aabenbart lide et saa stort Tab, som Beløbet af Consumtionsafgiften for disse Varer udgjør. Udvalgets Minoritet har tillige gjort en anden Undtagelse, idet den har foreslaaet, at der af Goldkøber skal godtgjøres Consumtionsafgift. Denne Bestemmelse troer jeg vist vil være forbunden med mange praktiske Vanskeligheder, og kan foranledige Conflictier med Toldopsynet. Thi det er ikke let at afgjøre eller at see paa en Ko, især naar den er gammel, om den er gold eller ikke, og en Ko kan gjerne give Mælk og dog derfor være en Goldko. Jeg skulde derfor være mere tilbøielig til, naar det ærede Thing ikke skulde ville gaae ind paa Majoritetens Forslag, at stemme for det Forslag, som er stillet af 5 ærede Medlemmer af Thinget, og som egentlig gaaer ud paa igjen at optage Pa-

ragraphen saaledes, som den er bleven vedtagen i det andet Thing.

M. P. Bruun: Det Forslag, der er stillet til § 7 af 5 ærede Medlemmer af Thinget, til hvilke jeg hører, vil jeg bede det ærede Thing at betragte i Forbindelse med de øvrige Forslag af os. Det er nemlig vor Tanke, som ogsaa allerede er antydet af den ærede Ordfører og af den sidste ærede Taler, at restituere Lovforslaget saaledes, som det er kommet fra Folkethinget til Landstinget, med de enkelte Redactionsforandringer, som ere aldeles nødvendige. Dette er vor Tanke, fordi de Forandringer, der her ere foretagne, ikke ere af nogen væsentlig Betydning, men dog maaskee kunde give Anledning til vidtløftig Discussion og ialtsald stiller det tvivlsomt, hvorledes Forslaget endeligt vil udkomme. Jeg beder dette udtrykkeligt bemærket, fordi jeg for mit Vedkommende ellers ikke kunde være tilbøielig til at stille et saadant Forslag. Jeg mener nemlig, at det i Reglen maa ansees for at være urigtigt, ved 3die Behandling af en Sag at stille Ændringsforslag, der gaae ud paa at forandre den Bestemmelse, som Thinget ved den anden Behandling har vedtaget, naar der ikke maatte være særegne, senere tilkomne, Omstændigheder, der gave Anledning dertil. Disse særegne Omstændigheder ligge jo deri, at der er foregaaet flere Forandringer, som vare af den Betskaffenhed, at hvert enkelt Medlem af Thinget ved hver enkelt af dem kan have stemt derfor, fordi han meente, at der alligevel vilde blive gjort andre Forandringer, og, naar der dog skulde see Forandringer, ønskede den med. Det er saaledes, for at anføre et Exempel, i dette Tilfælde, at den ærede Viceformand er, hvis jeg ellers ikke har misforstaaet hans Ytringer. Det er altsaa egentlig ikke mod Realiteten af § 7, med Hensyn til det Spørgsmaal, om Godtgjørelsen skal være 1 eller 2 Rbd., at vi have stillet Forslaget; men det er, som sagt, for at restituere hele Lovforslaget saaledes som det oprindeligt kom fra Folkethinget.